

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Olsztynie

LOL – 4101-12-08/2013

P/13/163

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Olsztynie

ul. Artyleryjska 3e, 10-165 Olsztyn

T +48 89 678 82 00, F +48 89 678 82 30

lol@nik.gov.pl

Adres korespondencyjny: Skr. poczt. P-69, 10-950 Olsztyn

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/13/163 – Gospodarka rybacka na jeziorach Skarbu Państwa w województwie warmińsko-mazurskim.
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Olsztynie
Kontroler	Zbigniew Lis – główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 86431 z dnia 19 września 2013 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2)
Jednostka kontrolowana	Gospodarstwo Rybackie Spółka z o.o. 11-500 Giżycko, Piękna Góra 4C, (zwane dalej „Gospodarstwem” lub „Spółką”).
Kierownik jednostki kontrolowanej	Mieczysław Wełna – dyrektor Zarządu Spółki, od 1994 r. (dowód: akta kontroli str. 3-10)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie¹ działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

Uzasadnienie oceny ogólnej

Podstawą pozytywnej oceny było prawidłowe prowadzenie gospodarki rybackiej, w tym zwłaszcza: przestrzeganie ustalonych w umowie dzierżawy limitów połowów, wywiązywanie się z obowiązku zarybiania wód odpowiednimi gatunkami ryb na poziomie powyżej limitu ustalonego w ww. umowie, prawidłowe wydawanie zezwoleń na amatorski połów ryb, a także prowadzenie dokumentacji rybackiej i sporządzanie sprawozdań z prowadzonej działalności w sposób wymagany obowiązującymi przepisami.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Połów ryb i uzyskiwanie z tego tytułu przychodów.

Opis stanu faktycznego

1.1. W badanym okresie, na podstawie umowy dzierżawy (AWR-SGZ-4243-1181/94) zawartej 15 lipca 1994 r. (na okres 30 lat) pomiędzy Zarządem Spółki, a dyrektorem Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa O/Suwałki („AWRSP”), Gospodarstwo prowadziło gospodarkę rybacką w trzech obwodach rybackich o łącznej powierzchni jezior 11.400,42 ha, z czego 11.387,65 ha stanowiły wody obwodów zasadniczych i 12,77 ha wody obwodów uzupełniających. Obwód rybacki:

- Nr 1 – obejmował jezioro Dargin wraz z 8 innymi jeziorami, dopływami i kanałami w zlewni rzeki Węgorapy, o łącznej powierzchni zasadniczej 6.728,73 ha;
- Nr 3 – obejmował jezioro Niegocin wraz z 10 innymi jeziorami, kanałami i rzekami Staświnka i Pamer w zlewni rzeki Pisy, o łącznej zasadniczej powierzchni 4.615,98 ha;

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

- Nr 7 – obejmował jezioro Okrągłe w zlewni rzeki Pisa o łącznej powierzchni zasadniczej 42,94 ha.

Dzierżawę wód obwodów uzupełniających, Gospodarstwo uzyskało aneksem nr 1/2009 z 29 maja 2009 r. do ww. umowy dzierżawy jezior, zawartym pomiędzy Zarządem Spółki, a dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie („RZGW”). W przypadku obwodów rybackich nr 1 i 3, za obwody uzupełniające uznano odpływy i dopływy, o pow. odpowiednio 4,67 ha i 7,65 ha, wchodzące w skład tych obwodów, a w przypadku obwodu nr 7, za obwód uzupełniający uznano odpływ o pow. 0,45 ha. W obwodach uzupełniających prowadzono jedynie okresowe zabiegi rybackie (np. odłów węgorza spływającego).

(dowód: akta kontroli str. 11-26)

Dla każdego z trzech ww. obwodów rybackich, Gospodarstwo posiadało operaty rybackie, opracowane w 2005 r. przez pracowników Instytutu Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza w Olsztynie (IRŚ), które zostały pozytywnie zaopiniowane w 2005 r. i 2006 r., przez uprawnione do tego jednostki. Operaty składały się z części graficznej (plan batymetryczny i mapa sytuacyjna obwodu rybackiego) oraz części opisowej.

(dowód: akta kontroli str. 27-44)

1.2. Na podstawie danych zawartych w dokumentacji gospodarki rybackiej i sprawozdaniach RRW-23 oraz ewidencji księgowej ustalono, że w okresie objętym kontrolą Gospodarstwo złowiło 269.782 kg ryb ogółem i z tego tytułu uzyskało przychody w łącznej kwocie 3.204,0 tys. zł. I tak:

- w 2010 r. złowiono 83.055 kg ryb o wartości handlowej 876,1 tys. zł,
- w 2011 r. – 78.045 kg (939,9 tys. zł),
- w 2012 r. – 71.678 kg (1.049,4 tys. zł),
- w 2013 r. (I półrocze) – 37.004 kg (338,6 tys. zł).

(dowód: akta kontroli str. 45-62)

Z porównania wielkości ww. odłowów, z limitami określonymi w umowie dzierżawy jezior z 15 lipca 1994 r. wynika, że Spółka dokonywała połowów nie przekraczając ustalonych limitów.

Zgodnie z zapisami ww. umowy, roczna wielkość połowów nie mogła wynieść więcej niż 120% średniej wieloletniej dotychczasowych połowów. Limity połowów ryb na poszczególne lata, wyliczone na podstawie średnich połowów z lat 2000-2009, wyniosły odpowiednio: w 2010 r. – 152.580 kg, w 2011 r. – 138.266 kg i w 2012 r. – 127.152 kg ryb. Zrealizowane odłowy ryb w latach 2010-2012 stanowiły zatem 54% i po 56% ww. limitów.

W badanym okresie łączna wydajność połowowa wód w trzech dzierżawionych obwodach rybackich miała tendencję spadkową i w latach 2010-2012 wynosiła odpowiednio – 7,30 kg/ha i 6,86 kg/ha oraz 6,30 kg/ha.

(dowód: akta kontroli str. 63)

1.3. Na podstawie danych zawartych w księgach gospodarczych jezior, kartach odłowu rybaka jeziorowego, przychodów towarów do magazynu głównego oraz protokołach połowów ryb ustalono, że w badanym okresie Gospodarstwo dokonywało połowów ryb w dzierżawionych jeziorach (w tym węgorza, szczupaka, sandacza, siei i sielawy) poza okresami ochronnymi wymienionymi w § 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 listopada 2001 r.

w sprawie połowu ryb oraz warunków chowu, hodowli i połowu innych organizmów żyjących w wodzie².

Wyjątkiem były połowy w okresie ochronnym, tj. od 1 marca do 30 kwietnia, tarlaków szczupaka do celów zarybieniowych. W badanym okresie na połowy te Gospodarstwo każdorazowo uzyskiwało zezwolenia na odstępstwa od zakazów określonych w ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym³, wydane przez Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego lub Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie (w odniesieniu do obszarów chronionych na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody⁴).

Ze sprawozdań złożonych ww. organom oraz Dyrektorowi RZGW wynikało, że w latach 2010 – 2013 Gospodarstwo odловиło tarlaki szczupaka w granicach limitów przyznanych w otrzymanych zezwoleniach. Odłowy te zrealizowano w 95,2% (6.000 kg) w 2010 r., w 89,9% (6.025 kg) w 2011 r., w 63,7% (4.272 kg) w 2012 r. i w 58,2% (3.903 kg) w 2013 r.

Z pozyskanej ikry i mleczu Gospodarstwo uzyskało wylęg szczupaka, którym zarybiono dzierzawione jeziora lub przekazano go do chowu narybku jesienno w stawach, a odłowione tarlaki szczupaka przeznaczono do sprzedaży.

(dowód: akta kontroli str. 64-95)

1.4. Przeprowadzone w dniach 1 i 3 października 2013 r. oględziny połowów ryb wykazały, że były one dokonywane przez rybaków przy pomocy zarejestrowanego sprzętu pływającego oraz z wykorzystaniem oznakowanych rybackich narzędzi połowowych, wymienionych w § 9 i 17 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 listopada 2001 r. I tak:

- na jeziorze Niegocin rybacy łowili ryby z łodzi (oznakowanej na burcie numerem rejestracyjnym WM-GIŻ-0042R), z wykorzystaniem stawnego narzędzia połowowego o nazwie „wonton”, oznakowanego na pływaku symbolem GRGWT oraz z łodzi (oznakowanej na burcie numerem rejestracyjnym WM-GIŻ-0051R), z wykorzystaniem narzędzia połowowego „wonton”, oznakowanego na pływaku symbolem GRGSA; oczka wontonów mierzone w stanie mokrym od połowy węzła do połowy węzła najbliższego, miały wielkość powyżej 28 mm, co było zgodne z wymogiem określonym w § 11 ust.1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 listopada 2001r. w sprawie połowu ryb oraz warunków chowu, hodowli i połowu innych organizmów żyjących w wodzie,
- na jeziorze Kisajno rybacy łowili ryby z łodzi (oznakowanej na burcie numerem rejestracyjnym WM-GIŻ-0021R), z wykorzystaniem dwóch stawnych narzędzi połowowych o nazwie „przestawa”, oznakowanych na pływakach przestawy symbolem GRGSS, wielkość oczek przestawy, mierzona w kutlu, wynosiła powyżej 20 mm, co było zgodne z wymogiem określonym w § 11 ust. 2 pkt 2 ww. rozporządzenia.

(dowód: akta kontroli str. 96)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność Gospodarstwa w zbadanym zakresie.

² Dz. U. Nr 138, poz. 1559 ze zm.

³ Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471 ze zm.

⁴ Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 ze zm.

2. Wywiązywanie się z obowiązku zarybiania wód i ponoszone na ten cel nakłady.

Opis stanu faktycznego

W trzech operatach rybackich i umowie dzierżawy obwodów rybackich określone zostały wymogi dotyczące prowadzenia gospodarki zarybieniowej. Miała ona polegać m.in. na:

- zarybianiu obowiązkowym materiałem zarybieniowym, tj. wylęgiem i narybkiem jesiennym szczupaka co roku oraz kroczeniem lina raz na dwa lata,
- zarybianiu fakultatywnym materiałem zarybieniowym, tj. narybkiem letnim sandacza, wylęgiem sielawy i siei, węgorzem podchowany oraz kroczeniem suma, karpia i karasia – raz na dwa lata,
- zarybianiu średnią roczną (z ostatnich 10 lat) minimalną dawką materiału zarybieniowego w zależności od warunków danego jeziora, np.: wylęg szczupaka – od 2.000 tys. szt. do 3.000 tys. szt., narybek jesienny szczupaka – od 200 do 300 kg, kroczek lina – 200 kg, węgorz – od 20 do 60 kg, narybek sandacza – 20 tys. szt. oraz sieja i sielawa – w zależności od możliwości pozyskania tarlaków i stanu środowiska jezior,
- ponoszeniu rocznych nakładów na zarybianie w wysokości co najmniej 15% wartości odłowów gospodarczych ryb.

(dowód: akta kontroli str. 97-102)

Na podstawie danych z protokołów zarybień, ksiąg gospodarczych jezior, zestawień rocznych, sprawozdań RRW-23 oraz faktur zakupu materiału zarybieniowego ustalono, że w badanym okresie Gospodarstwo wywiązywało się z obowiązku zarybiania wód użytkowanych obwodów rybackich materiałem zarybieniowym, bowiem:

- terminy i wielkość zarybień poszczególnymi gatunkami ryb oraz ich forma rozwojowa, były zgodne z normami określonymi w tym zakresie w operatach rybackich i umowie dzierżawy obwodów rybackich;
- nakłady poniesione na zarybianie użytkowanych jezior wyniosły 981.790 zł ogółem, co stanowiło 30% przychodów ze sprzedaży odłowionych ryb, które wyniosły 3.204.049 zł; wskaźnik ten w poszczególnych latach okresu objętego kontrolą wyniósł: 37 % w 2010 r. (321.023 zł), 24% w 2011 r. (229.722 zł), 27% w 2012 r. (281.032 zł) i 44% w I półroczu 2013 r. (150.013 zł);
- zarybiano głównie narybkiem szczupaka, lina, węgorza, sandacza, siei i karpia;
- o fakcie przystąpienia do zarybiania użytkowanych jezior informowano pisemnie RZGW z co najmniej siedmiodniowym wyprzedzeniem;
- analiza wybranych losowo 20 faktur wystawionych Gospodarstwu za materiał zarybieniowy wykazała, że za wyjątkiem narybku węgorza (z importu), pochodził on z miejscowości zlokalizowanych w dorzeczu Wisły, tj. dorzecza w którym położone są dzierżawione obwody rybackie (np. narybek szczupaka i lina oraz karpia zakupiono w GRRiL w Leginach gm. Reszel, narybek szczupaka i sandacza zakupiono w ZHRJ w Pieczarkach gm. Pozezdrze.

(dowód: akta kontroli str. 103-122)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność Gospodarstwa w zbadanym zakresie.

3. Działania na rzecz ochrony rybostanu wód

3.1. W badanym okresie w trzech obwodach rybackich użytkowanych przez Gospodarstwo nie były ustanowione obręby ochronne, zarówno z urzędu przez Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego, jak i na wniosek dyrektora RZGW lub Spółki. W operatach rybackich wszystkich obwodów rybackich nie zapisano potrzeby utworzenia obrębów ochronnych na wodach obwodów rybackich użytkowanych przez Gospodarstwo.

W sprawie tej dyrektor Zarządu Spółki podał, że Gospodarstwo nie występowało do Zarządu Województwa o ustanowienie obrębów ochronnych w użytkowanych obrębach rybackich dlatego, że nie zachodziła potrzeba ich ustanowienia. Uzasadnieniem powyższego jest zmienność warunków przyrodniczych użytkowanych ekosystemów wodnych, a w konsekwencji rozrodu i bytowania ryb. Wielkie Jeziora Mazurskie są akwenami przepływowymi, żeglownymi i w dużym stopniu obciążone turystyką wodną. Biorąc powyższe pod uwagę, trudno byłoby Gospodarstwu wyegzekwować zasady jakie obowiązują w obrębach ochronnych.

(dowód: akta kontroli str. 123-126)

3.2. W operatach rybackich jez. Niegocin (nr 3) i jez. Dargin (nr 1) zapisano m.in., że najważniejszym drapieżnikiem wyrządzającym straty w ichtiofaunie Wielkich Jezior Mazurskich jest kormoran czarny, który powoduje straty rybackie średnio rocznie 7,5 kg ryb z 1 ha. Możliwość ograniczenia populacji kormoranów nie jest jednak bezpośrednio zależna od rybackiego użytkownika, ale od decyzji właściwych organów samorządowych i rządowych.

W badanym okresie, na wniosek Gospodarstwa z 17 maja 2010 r., Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie (RDOŚ) decyzją z 05.07.2010 r. wyraził zgodę na płoszenie i odstrzał, w okresie od 1 sierpnia do 31 listopada 2010 r., do 300 kormoranów czarnych bytujących na terenie siedmiu jezior użytkowanych przez Spółkę. W sprawozdaniu datowanym na 24 stycznia 2011 r. Gospodarstwo poinformowało RDOŚ o odstrzeleniu 122 sztuk kormorana czarnego. Martwe ptaki w ilości 107 szt. przekazane zostały firmie utylizacyjnej „STRUGA SA.” Pozostałe 15 szt. przekazano IRŚ.

Innych działań, mających na celu ograniczenie populacji kormorana na terenie użytkowanych obwodów rybackich, Gospodarstwo nie podejmowało.

(dowód: akta kontroli str. 127-131)

3.3. Gospodarstwo w badanym okresie zatrudniało, na podstawie umów na czas nieokreślony, dwóch pracowników wykonujących zadania strażnika rybackiego. Jeden z nich jest zatrudniony od 18 czerwca 2009 r., drugi natomiast, zatrudniony od 20 czerwca 2006 r., z dniem 24 września 2012 r. przeszedł na rentę chorobową.

Do zakresu obowiązków ww. osób należało m.in.: dozоровanie jezior i stawów, kontrola zgodności połowów wędkarskich z normami określonymi przez Spółkę, zwalczanie kłusownictwa we współpracy z Państwową Strażą Rybacką i Policją, wspieranie rybaków jeziorowych w ochronie sprzętu połowowego przed ingerencją osób postronnych, informowanie i zapobieganie przed samowolnym daniem lub sprzedawaniem ryb przez pracowników Gospodarstwa.

Koszty zatrudnienia tych pracowników wyniosły 234.848 zł ogółem, w tego: 73.216 zł w 2010 r., 78.701 zł w 2011 r. 60.741 zł w 2012 r. oraz 22.190 zł w I półroczu 2013 r.

Pracownicy zatrudnieni w Gospodarstwie na stanowisku strażników, nie byli jednocześnie zatrudnieni w PSR w Olsztynie.

(dowód: akta kontroli str. 132-138)

3.4. W badanym okresie, Gospodarstwo nie występowało do Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Olsztynie z wnioskami o dofinansowanie działań ochronnych gospodarki rybackiej w swoich obwodach.

W sprawie tej Dyrektor Zarządu Spółki podał, że Gospodarstwo nie występowało do WFOŚiGW w Olsztynie o dofinansowanie działań ochronnych gospodarki rybackiej w swoich obwodach, ponieważ w regulaminie Funduszu nie uwzględniono jako beneficjentów, takich podmiotów gospodarczych jak Gospodarstwo (spółek rybackich).

(dowód: akta kontroli str. 123-126)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność Gospodarstwa w zbadanym zakresie.

Opis stanu faktycznego

4. Sprzedaż zezwoleń na amatorski połów ryb.

4.1. W latach 2010 – 2013 (I półrocze) Gospodarstwo sprzedało ogółem 40.933 zezwoleń na amatorski połów ryb, z tego 36.995 zezwoleń jednodniowych i okresowych (na 14, 7, 3 dni) oraz 3.938 zezwoleń na cały sezon (na wędkowanie z brzegu w okresie od 01.04 do 30.11 oraz wędkowanie z łodzi w okresie od 01.05 do 30.11). Wartość sprzedanych zezwoleń ogółem wyniosła 1.727.385 zł, z tego 838.298 zł za zezwolenia jednodniowe i okresowe i 889.087 zł za zezwolenia na cały sezon. I tak:

- w 2010 r. sprzedano 12.098 zezwoleń ogółem na kwotę 466.166 zł,
- w 2011 r. sprzedano 12.719 zezwoleń ogółem na kwotę 484.693 zł,
- w 2012 r. sprzedano 11.262 zezwoleń ogółem na kwotę 513.031 zł,
- w 2013 r. (I półrocze) sprzedano 4.854 zezwoleń ogółem na kwotę 263.493 zł.

(dowód: akta kontroli str. 139-140)

4.2. W wydanych przez Gospodarstwo zezwoleniach na wędkowanie zawarte były m.in. następujące informacje:

- posiadacz zezwolenia jest zobowiązany do wędkowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym⁵ oraz „Regulaminem amatorskiego połowu ryb Polskiego Związku Wędkarskiego”, za pomocą dwóch wędek lub spinningiem na określonych jeziorach (zakaz trollingu – holowana przynęta),
- obowiązują wymiary gospodarcze dla szczupaka - 50 cm, sandacza – 55 cm, węgorza – 60 cm oraz dla okonia – 15 cm,
- obowiązuje zakaz połowu sandacza do 30 czerwca,
- w przypadku naruszenia ww. warunków zezwolenia może być ono cofnięte bez odszkodowania,
- dokument winien być okazywany na każde żądanie Państwowej Straży Rybackiej, Policji, uprawnionych pracowników Gospodarstwa oraz osób wymienionych w regulaminie PZW,
- wędkowanie dozwolone jest w porze dziennej, tj. od świtu do zmierzchu.

Druki zezwoleń na każdy rok kalendarzowy miały inny kolor i składały się z dwóch części, tj. zezwolenia właściwego, na którym była informacja o Gospodarstwie, osobie uprawnionej do wędkowania, wysokości opłaty za zezwolenie, numerze

⁵ Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471 ze zm.

zezwolenia, jeziorach udostępnionych do wędkowania i obowiązku posiadania przy sobie karty wędkarskiej oraz odcinka kontrolnego zezwolenia, na którym była informacja o wysokości opłaty za zezwolenie, numerze zezwolenia oraz daty sprzedaży.

(dowód: akta kontroli str. 141-142)

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność Gospodarstwa w zbadanym zakresie.

Opis stanu
faktycznego

5. Dokumentacja gospodarki rybackiej i obowiązki sprawozdawcze

5.1. Gospodarstwo w badanym okresie prowadziło dokumentację wymaganą przepisami rozporządzeń Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sposobu prowadzenia dokumentacji gospodarki rybackiej⁶, tj. protokoły zarybień użytkowanych jezior, protokoły połowu ryb i raków (dot. połowu tarlaków szczupaka w okresie ochronnym), księgi gospodarcze dla każdego jeziora w obwodzie rybackim oraz zestawienia roczne dla każdego obwodu rybackiego.

Wymienioną dokumentację prowadzono zgodnie ze wzorami określonymi w ww. rozporządzeniach. Wpisów w dokumentacji dokonywano w języku polskim, czytelnie, w sposób trwały (za pomocą długopisu).

Protokoły połowu ryb i raków oraz protokoły zarybień przechowywane były w Gospodarstwie w sposób określony w ww. rozporządzeniach, tj. przez okres trzech lat od dnia ich sporządzenia. Zawierały one dane dotyczące m.in.:

- miejsca i daty połowu, gatunków, sortymentu i ilości połowu ryb oraz sposobu ich zagospodarowania,
- daty i miejsca wprowadzenia materiału zarybieniowego do wód oraz obwodu rybackiego, gatunku, rodzaju i liczby (sztuki lub kilogramy ryb), a także pochodzenia materiału zarybieniowego i terminu zawiadomienia właściciela wody o zarybieniu.

Niewypełnione rubryki (wiersze i kolumny) protokołów połowu ryb i raków oraz protokołów zarybień były przekreślone w sposób trwały.

(dowód: akta kontroli str. 143-145)

5.2. Gospodarstwo prowadziło, na bieżąco od 2004 r. do czerwca 2013 r., księgi gospodarcze w formie pisemnej dla wszystkich użytkowanych jezior wchodzących w skład trzech obwodów rybackich. Zawierały one ewidencje dla poszczególnych jezior w zakresie:

- wydajności połowu ryb w kg z 1 ha wód,
- połowu ryb w kg według gatunków w poszczególnych miesiącach i ogółem w roku,
- amatorskiego połowu ryb w kg według gatunków ryb w ciągu roku,
- daty i miejsca zarybień, gatunku, rodzaju i wielkości (sztuki lub kg) oraz pochodzenia materiału zarybieniowego.

Dane w tych ewidencjach były zgodne z wymogami §§ 7 - 9 rozporządzeń Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sposobu prowadzenia dokumentacji rybackiej.

Wielkości dokonanych zarybień były zgodne z danymi ujętymi w protokołach zarybień. Dane dotyczące połowów amatorskich były danymi szacunkowymi, wyliczonymi na podstawie: liczby sprzedanych zezwoleń, wielkości połowów

⁶ Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 września 2003 r. w sprawie dokumentacji prowadzonej przez uprawnionego do rybactwa (Dz. U. z 2003 r. Nr 180, poz. 1766 ze zm.) - obowiązywało do 28 listopada 2012 r. oraz rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 lutego 2013 r. w sprawie sposobu prowadzenia dokumentacji gospodarki rybackiej (Dz. U. z 2013 r., poz. 326) – obowiązuje od 9 marca 2013 r.

gospodarczych uzyskanych przez Gospodarstwo w danym roku oraz opracowań dotyczących amatorskiego połowu ryb sporządzanych przez Zakład Bioekonomiki Rybactwa IRŚ.

(dowód: akta kontroli str. 146-156)

5.3. Sporządzone przez Gospodarstwo zestawienia roczne dla trzech obwodów rybackich za lata 2010 – 2012 spełniały wymogi § 10 rozporządzeń Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sposobu prowadzenia dokumentacji rybackiej, tj. zawierały dane dotyczące wielkości połowu ryb i raków wg gatunków, amatorskiego połowu ryb wg gatunków oraz informacje dotyczące materiału zarybieniowego wprowadzonego do wód obwodu rybackiego wg gatunku, rodzaju i ilości (sztuki lub kg) oraz wartości. Dokumenty te zostały przekazane dyrektorowi RZGW w Warszawie w obowiązującym terminie.

(dowód: akta kontroli str. 157-168)

5.4. Stosownie do postanowień art. 4a ust. 1 pkt 2 ustawy o rybactwie śródlądowym, Gospodarstwo sporządziło i w obowiązującym terminie przekazało IRŚ dane w zakresie prowadzonej gospodarki rybackiej, w formie sprawozdań RRW-23 za lata 2009, 2010, 2011 i 2012. Zawierały one informacje w zakresie m.in. wielkości i wartości odłowionych ryb oraz materiału zarybieniowego (wg gatunków) wprowadzonego do wód w trzech dzierzawionych obwodach rybackich.

(dowód: akta kontroli str. 169-175)

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

IV. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK, kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Olsztynie.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Olsztyn, dnia 5 listopada 2013 r.

Kontroler

Zbigniew Lis
główny specjalista kontroli państwowej

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Olsztynie

Wojciech Przywieczerski
Wicedyrektor Delegatury

.....
podpis

.....
podpis